

Nefsin Yolcuları

— muhammed-ridvan-kaya · 17 Ağustos 2025

Ey insan, gözlerini aç ve gör
Hevana esir olan kalbini,
Arzu ve istekler önünde eğilmiş,
Rabbinin emirlerini ardına atmışsın.

Nedir bu heva ki ilah bellenmişsin?
Nefsin arzuları, tutkuların mı yoldaşın?
"Ben nefsimi temize çıkarmam" dedi ya Yusuf,
Çünkü nefis, kötülüğü emreder, bilirsin.

Zenginlik hırsı, güç arzusu, şehvet,
Her biri zincir olup bağlar seni yere.
Tanrısını hevası edinenin hali bu işte,
Hayvanlardan da aşağı düşer bilmeden.

Mal toplar, şehvet peşinde koşar, kibir besler,
Allah'ın sınırlarını çiğner habersizce.
Zinanın kiri bulaşır, haramlar çeker kendine,
Kalbin mühürlenir, gözün perdelenir öylece.

"Tanrısını hevası edineni gördün mü?"
Ayet böyle sorar bize, düşün bir kere.
Ne kulağı işitir hakikati, ne kalbi anlar,
Ne de gözü görür doğru yolu artık.

Ey nefsinin esiri olan kardeşim,
Hevana tapıp da Allah'ı unutma.
Kurtuluş, O'nun emirlerine boyun eğmekte,
Nefsin arzularını kontrol altına almakta.

Gerçek özgürlük, nefsinin kulu olmak değil,
Allah'ın kulu olmaktır, anla bunu.
Kur'an'dır rehberin, sözleri şifandır senin,
Ondan ayrılma ki, bulasın doğru yolu.

Dünya malı, şöhret, makam geçicidir,
Ama nefsinle mücadelen ebedi bir sınav.
Arındır kalbini heva putlarından,
Ancak o zaman gerçek insandır adın.